

кој да было, то друга-та тръбова да ся отвръли, като не негова, а въ това и състон *утвръдително-отрицателный* (ponendo tollens) способъ съ съставлениe раздѣлителни изводы; отъ другж странж, по закона за исклучениe трете-то отъ двѣ противоположни свойства едно-то, кое да было, непрѣмѣнно тръбова да има упрѣдмѣта, и слѣд. ако отвръгаме единj противоположность, то съ това сѫщо-то придобываем правдинj да утвръдимъ другж-тj, а въ това състон *отрицателно-утвръдителный* (tollendo ponens) способъ за съставлениe раздѣлителни изводы. Прим. „той е или добъръ, или зъль“; нъ той е добъръ“; слѣд. „не е зъль“; той не е зъль, слѣд. добъръ е“.

Отъ казано-то излиза, че кога утвръдимъ въ по-малкж-тj праткж единъ членъ отъ дѣленіе-то, въ заключениe-то тръбова да отврълимъ всички други, колко-то и да има; нъ въ той случай, кога-то въ по-малкж-тj праткж сме отврълили единъ или два члена, и при всичко това останжло е отъ тѣхъ още нѣколко, то тия останжли членове, като противоположности, въ заключениe-то не ся съединяват по рѣшителенъ образъ, а упазватъ своj-тj раздѣлителнj формj. Напр. „той е или богатъ, или сиромахъ, или отъ срѣдниj ржкj“; нъ той не е богатъ; слѣд. „или е сиромахъ или отъ срѣдниj ржкj“.

§. 78.

Сѫжденія-та, отъ кои-то ся съставляватъ вси показани изводи, правятъ отъ себе вещества за *изводы*. Способъ-тъ за съединеніe такъва сѫжденія прави тѣхнѣ-тj *формj*.

Изясненіe: Разлика-та на тия двѣ сѫщественны приналдѣжности на изводы види ся отъ това, че въ едниj и сѫщиj изводъ вещество-то и форма-та могжъ да ся посрѣдътъ едно съ друго така, что-то едно-то ако е